

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 193/08-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. marca 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť Mgr. M. K., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. C., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 398/03 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 C 696/97) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 398/03 porušil základné právo Mgr. M. K., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Mgr. M. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Mgr. M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 320,73 € (slovom tristodvadsať eur a sedemdesiattri centov), ktorú je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. C., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 22. apríla 2008 č. k. II. ÚS 193/08-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. M. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 398/03 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 C 696/97).

Zo sťažnosti vyplynulo, že: „... V právnej veci žalobcu Mgr. M. K., proti žalovanému A., k. s., vedenej na Okresnom súde Košice II pôvodne pod sp. zn. 19 C 696/97, po čiastočnom späťvzati v roku 2001 pod sp. zn.: 19 C 398/2001, žalobca žalobou zo dňa 15. augusta 1997 žiadal, aby Okresný súd Košice II zakázal porušovanie autorského práva, prikázal odstránenie následkov porušenia autorského práva, rozhodol o bezdôvodnom obohatení a rozhodol taktiež o poskytnutí primeraného zadostučinenia.

Dôvodom pre podanie žaloby bola skutočnosť, že žalobca je autorom slovenskej verzie spoločenskej hry SCRABBLE, ako aj preloženého návodu na hru, a napriek tomuto faktu, mu spoločnosť A., k. s. ako právny nástupca spoločnosti A. spol. s r. o. - ktorá bola výhradným distribútorom tejto spoločenskej hry neposkytla odmenu ako autorovi, na ktorú má právo v súlade s ustanoveniami autorského zákona aj napriek tomu spoločnosť A. k. s.

mala z predaja hry s autorským dielom žalobcu úžitok, nakoľko predaj tejto hry bol predmetom jej podnikateľskej činnosti. ...

Po podaní žaloby v roku 2001 zobrať žalobca využijúc svoje procesné právo v časti 250.000,- Sk späť.

V tejto časti Okresný súd Košice II konanie zastavil a návrh žalobcu na zaplatenie sumy 50.000,- Sk vylučuje na samostatné konanie, v ktorom bude rozhodnuté taktiež o trovách konania. ...

Od roku 2001 do roku 2005 sa vo veci efektívne nekonalo, čo viedlo žalobcu k tomu aby sa obrátil listom v roku 2006 na kanceláriu verejného ochrancu práv - ombudsmana - ktorý vo svojej odpovedi zasielanej aj na Okresný súd Košice II konštatuje, že dochádza k prieťahom v konaní, a tak dochádza k porušovaniu základného práva na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ako aj práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pretrvávajúci stav právnej neistoty bude odstránený až právoplatným rozhodnutím súdu vo veci samej. ...

Sťažovateľ upozornil na dobu trvania konania aj vo svojom podaní zo dňa 29. 05. 2007, kde takisto uviedol vyjadrenie ombudsmana Slovenskej republiky. ...

Až na základe tejto aktivity žalobcu začala byť vec opätovne prejednávaná s tým, že dňa 25. 09. 2007 bude po 10 rokoch vo veci vyneseny prvý prvostupňový rozsudok na Okresnom súde Košice II. ...

Sťažovateľ sa svojho práva v súdnom konaní domáha už desať rokov a rovnako dlhé obdobie trvá jeho právna neistota ohľadom uplatneného nároku.

Máme za to, že predmetné konanie sa zaraďuje medzi štandardnú agendu Okresného súdu Košice II s prepracovanými postupmi a rozsiahlou judikatúrou. Predmetné konanie však napriek tejto skutočnosti trvá pred Okresným súdom Košice II už 10 rokov. ...

Sťažovateľ preukazuje skutočnosť, že si uplatnil všetky právne prostriedky ochrany práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov tým, že ako vyplýva z priložených dôkazov, sťažovateľ sa v súlade s §62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. obrátil na príslušné orgány so sťažnosťou a žiadal o nápravu, avšak do dnešného dňa bez skutočného zabezpečenia nápravy a bez vydania rozhodnutia vo veci samej. Sťažovateľ má za to, že súd v predmetnom konaní koná neefektívne, pričom dochádza k zbytočným prieťahom.

Sťažovateľ si uplatňuje právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 60.000,- Sk z dôvodu, že má za to, že táto suma zohľadňuje celkovú dobu konania, dôvody zbytočných prietahov v konaní, uznaných aj samotným Okresným súdom Košice II a nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty umocnených neefektívnym postupom súdu.

Na základe uvedených skutočností a predložených dôkazov Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 398/2003 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 60.000,- Sk, ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia sťažovateľa na účet právneho zástupcu sťažovateľa, v lehote do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. V. K., listom z 10. júna 2008 sp. zn. 1SprV/324/08 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 30. júna 2008.

2.1 Predseda okresného súdu uviedol chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«... S poukazom na § 53 ods. 1 Zákona o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov som toho názoru, že predmetná sťažnosť nie je prípustná, nakoľko sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základného práva účinne poskytuje.

Z ust. § 62 zák. č. 757/04 Z. z. vyplýva pre účastníka súdneho konania možnosť podať sťažnosť, ktorú podľa § 63 ods. 1 citovaného zákona vybavuje predseda súdu. Mgr. M. K., ale takáto sťažnosť podaná nebola.

Podanie podnetu na preskúmanie priesťahov v určitom súdnom konaní verejnému ochrancovi práv nemôže nahradiť podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu a nemožno ho považovať za splnenie vyššie citovanej podmienky pre prípustnosť ústavnému súdu podanej sťažnosti. Navyše je nutné konštatovať, že v čase podania uvedeného podnetu súd vo veci konal. ...

Vzhľadom na chronológiu vo veci vykonaných úkonov je nutné pripustiť existenciu zbytočných priesťahov v konaní v období od 3. 1. 2001 do 29. 11. 2005, ako ich konštatoval vo svojom stanovisku aj verejný ochranca práv.

Je však potrebné dať do pozornosti, že v tomto období ani sám sťažovateľ urýchlenie konania, resp. odstránenie priesťahov v tomto konaní nežiadal. Urobil tak podaním podnetu verejnému ochrancovi práv práve až v období, keď súd vo veci konal.

Ešte zarážajúcejšia je skutočnosť, že ústavnú sťažnosť podal deň pred vyhlásením rozsudku v danej veci po odročení pojednávania dňa 18. 9. 2007 na deň 25. 9. 2007 práve za účelom vyhlásenia rozhodnutia. Skutočnosť, že v uvedený deň bude vyhlásený rozsudok, bola sťažovateľovi známa, čo vyplýva i z ústavnej sťažnosti, kde konštatuje, že „... dňa 25. 9. 2007 bude po 10 rokoch vo veci vyneseny prvý prvostupňový rozsudok ...“

Je teda otázne, čo bolo účelom podania takejto sťažnosti.

V prípade prípadného priznania finančného zadosťučinenia sťažovateľovi ústavným súdom žiadam zohľadniť práve mnou uvádzanú skutočnosť.

Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.»

2.2 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu zaujal v podstate takéto stanovisko:

„... Naďalej sa pridrižiam podanej ústavnej sťažnosti spolu s dôvodmi tam uvedenými. Čo sa týka podania Okresného súdu Košice II poukazujem na samotnú konštatáciu súdu, že v konaní došlo k zbytočným priesťahom v období od 03. 01. 2001 do 29. 11. 2005... .

Na základe vyššie uvedeného nie je preto podľa môjho názoru konštatovanie o zarádzajúcom uplatnení si svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom jeden deň pred vyhlásením rozsudku na mieste. Ako samotný Okresný súd konštatuje ide o uplatnenie si práva.

Ide o moje procesné právo a je irelevantné kedy sa tak stalo, pretože Okresný súd Košice II nebol schopný rozhodnúť vo veci od roku 1997. ...

Zároveň uvádzam, že netrvám na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie a oznamujem, že si uplatňujem trovy právneho zastúpenia.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 19 C 398/03:

Dňa 3. januára 2001 nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu č. k. 19 C 696/97-80 z 31. októbra 2000, ktorým súd o žalobe sťažovateľa proti spoločnosti A., k. s., so sídlom v K. (ďalej aj „žalovaný“), na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. o zaplatenie autorskej odmeny v sume 300 000 Sk rozhodol tak, že „konanie sčasti v sume 250 000 Sk zo sumy 300 000 Sk“ zastavil a návrh sťažovateľa „na zaplatenie 50 000 Sk“ vylúčil na samostatné konanie. Toto „samostatné konanie“ bolo na okresnom súde zaevidované pod sp. zn. 19 C 398/01.

Dňa 29. novembra 2005 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 7. február 2006.

Dňa 6. februára 2006 zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 6. februára 2006 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 15. mája 2006 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 26. september 2006.

Dňa 23. augusta 2006 zástupca spoločnosti A., k. s., oznámil súdu, že *„omylom prevzal predvolanie..., ktoré má byť konané dňa 29. 09. 2006“*, pretože adresátom je *„A., K.“*, a nie *„A., k. s. K.“*, a predvolanie preto vrátil súdu.

Dňa 26. septembra 2006 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. január 2007.

Dňa 9. novembra 2006 verejný ochranca práv listom sp. zn. 2582/06/VOP oznámil sťažovateľovi, že *„postup Okresného súdu Košice II vykazuje znaky zbytočných prieťahov“* v napadnutom konaní, a preto požiadal *„predsedu Okresného súdu Košice II, aby ako orgán riadenia a správy Okresného súdu Košice II dohliadol na plynulosť konania vedeného pod sp. zn. 19C 398/01“*.

Dňa 5. decembra 2006 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní.

Dňa 19. decembra 2006 sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní, pretože nahliadnutím do spisu sa dozvedel, že sa na tomto pojednávaní nezúčastní ani žalovaný.

Dňa 16. januára 2007 bolo pojednávanie odročené na 27. marec 2007.

Dňa 7. marca 2007 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na nastávajúcom pojednávaní.

Dňa 14. marca 2007 sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na nastávajúcom pojednávaní pre svoj pobyt v zahraničí.

Dňa 27. marca 2007 bolo pojednávanie odročené na 22. máj 2007.

Dňa 22. mája 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie aj v neprítomnosti sťažovateľa, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 31. mája 2007 sťažovateľ doručil súdu *„doplnenie listinných dôkazov“*.

Dňa 7. júna 2007 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 18. september 2007.

Dňa 17. septembra 2007 zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na nastávajúcom pojednávaní.

Dňa 17. septembra 2007 právny zástupca sťažovateľa navrhol zmenu žalobného petitu s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť sťažovateľovi sumu 250 000 Sk s prísl.

Dňa 18. septembra 2007 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 25. september 2007 z dôvodu vyhlásenia rozhodnutia.

Dňa 25. septembra 2007 súd nepripustil zvýšenie pohľadávky zo sumy 50 000 Sk na sumu 250 000 Sk. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 19 C 398/01-79 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť sťažovateľovi sumu 50 000 Sk a priznal mu aj trovy súdneho konania a právneho zastúpenia.

Dňa 13. novembra 2007 žalovaný podal odvolanie proti uvedenému rozsudku.

Dňa 10. decembra 2007 sa sťažovateľ písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného.

Dňa 24. januára 2008 bol spis spolu s opravným prostriedkom žalovaného predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 30. októbra 2008 krajský súd na odvolacom pojednávaní svojím rozsudkom č. k. 2 Co 23/08-112 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Dňa 22. januára 2009 nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu č. k. 19 C 398/01-79.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 398/03 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 19 C 696/97) dochádzalo k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd predovšetkým poznamenáva, že o prípustnosti predmetnej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol už uznesením z 22. apríla 2008 č. k. II. ÚS 193/08-8, pričom prihliadol na to, že sťažovateľ namietal zbytočné prietahy v napadnutom konaní u verejného ochrancu práv, ktorý listom z 9. novembra 2006 požiadal „*predsedu Okresného súdu Košice II, aby ako orgán riadenia a správy Okresného súdu Košice II dohliadol na plynulosť konania vedeného pod sp. zn. 19C 398/01*“, preto by bolo príliš formalistické požadovať od sťažovateľa, aby vyčerpал aj ďalšie prostriedky nápravy, ktoré mu zákon na ochranu označených základných práv účinne poskytuje.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti

každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od zložitosti veci, ale, ako to je ďalej vyhodnotené, predovšetkým od správania (postupu) okresného súdu. Napokon ani predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' posudzovanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania s'ťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnost', ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania viac ako desať rokov (na okresnom súde od 15. augusta 1997 do 25. septembra 2007) je samo osebe celkom jednoznačne neprimerané. Ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek dôvodov dlhodobo nečinný v období od 3. januára 2001 do 29. novembra 2005. Uvedená nečinnost' okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas viac ako štyroch rokov a desiatich mesiacov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnost' okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prieťahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že 25. septembra 2007 bol v predmetnej veci na okresnom súde vyhlásený rozsudok č. k. 19 C 398/01-79, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk, teda 1 991,64 € „z dôvodu, že má za to, že táto suma zohľadňuje celkovú dobu konania, dôvody zbytočných prieťahov v konaní, uznaných aj samotným Okresným súdom Košice II a nemajetkovú ujmu sťažovateľa spočívajúcu v pocitoch právnej neistoty“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj vzhľadom na povahu veci, teda výšku žalovanej sumy v napadnutom konaní sťažovateľom (50 000 Sk), ako aj na to, že napadnuté konanie už bolo právoplatne skončené, považuje za primerané v sume 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 19. septembra 2007, spísanie sťažnosti podanej ústavnému súdu z 24. septembra 2007 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 30. júna 2008). Za dva úkony vykonané v roku 2007 patrí odmena v sume dvakrát po 98,59 € a režijný paušál dvakrát po 5,91 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2008 prislúcha odmena v sume 105,42 € spolu s režijným paušálom 6,31 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 320,73 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2009